

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.467/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 27 januari 2004 door de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme, de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming, de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken en de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government verzocht hun, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid", heeft op 12 februari 2004 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet heeft tot doel om «zinnvolle, aan een beroep verbonden, competenties, waar dan ook verworven», te valideren.

Hoofdstuk I van het ontwerp bevat inleidende bepalingen. Uit artikel 1 blijkt dat de stellers het regelen van een gemeenschapsaangelegenheid beogen ⁽¹⁾. Artikel 2 van het ontwerp bevat een aantal definities.

In hoofdstuk II worden de «doelstelling en toepassingsgebied» van het decreet bepaald. Luidens artikel 3 van het ontwerp heeft de titel van beroepsbekwaamheid tot doel de bekwaamheid die iemand via formeel of non-formeel leren heeft verworven om een bepaald beroep uit te oefenen, te valideren en attesteren. Artikel 4 van het ontwerp geeft een omschrijving van de titel van beroepsbekwaamheid: het gaat om het bewijs uitgereikt door een bevoegde instantie nadat een procedure van herkenning, beoordeling en erkenning heeft plaatsgevonden, waarbij vastgesteld werd dat de betrokken persoon beschikt over de ten aanzien van een bepaald beroep of deelberoep vastgelegde

⁽¹⁾ In de toelichting bij artikel 1 van de artikelsgewijze bespreking wordt gesteld dat «het een gemeenschapsaangelegenheid betreft aangezien het betrekking heeft op vorming van personen».

competenties (§ 1). Als een titel van beroepsbekwaamheid wordt beschouwd elk erkend studiebewijs dat de ten aanzien van een bepaald beroep of deelberoep vastgelegde competenties omvat (§ 2, eerste lid). Diploma's, mede toegekend op grond van het voldoen aan de specifieke eindtermen die ontwikkeld werden uit een bepaald beroepsprofiel, worden te allen tijde geacht ten minste de ten aanzien van het betrokken beroep of deelberoep vastgelegde competenties te omvatten (§ 2, tweede lid).

In hoofdstuk III (artikel 5) worden basisbeginselen vastgelegd. Zo wordt bepaald dat ieder het recht heeft om zijn competenties door een bevoegde instantie te laten erkennen door middel van een titel van beroepsbekwaamheid. Leerplichtige leerlingen worden echter in beginsel uitgesloten van de erkenningsprocedure.

Hoofdstuk IV (artikel 6) regelt de procedure, namelijk de (reglementaire) procedurestappen die voorafgaandelijk moeten zijn vervuld om een (individuele) procedure tot het bekomen van een titel van beroepsbekwaamheid op te starten. Eerst dienen de beroepen te worden bepaald waarvoor een titel van beroepsbekwaamheid kan worden uitgereikt, vervolgens moeten de varianten van een titel van beroepsbekwaamheid worden bepaald en de beroepsprofielen uitgewerkt. Daarna moeten op basis van de beroepsprofielen de 'standaarden' worden bepaald. Tenslotte moet de procedure worden bepaald op basis waarvan studiebewijzen van opleidings- en onderwijsprogramma's erkend worden en beschouwd worden als een titel van beroepsbekwaamheid.

In hoofdstuk V wordt de procedure bepaald voor het bekomen van een titel van beroepsbekwaamheid. Deze procedure verloopt in drie fasen: herkenning, beoordeling en erkenning (artikel 7).

Hoofdstuk VI bevat bepalingen in verband met de 'actoren'. Artikel 8 van het ontwerp heeft betrekking op de kwaliteitsvoorwaarden waaraan de bevoegde instanties dienen te voldoen en de gedragscode welke deze instanties dienen te onderschrijven en na te leven. Artikel 9 heeft betrekking op de oprichting, samenstelling en werking van een beroepscommissie met als opdracht te beslissen over ingediende bezwaren.

Hoofdstuk VII bevat zogenaamd de slotbepalingen. In feite echter wordt in artikel 10 aan de Vlaamse regering de bevoegdheid toegekend om aan de bevoegde instantie jaarlijks een subsidie toe te kennen voor de basis-, werkings- en

personeelskosten, om de taken uit te voeren bedoeld in artikel 7 van het ontwerp. Artikel 11 van het ontwerp bevat daarentegen wel een echte slotbepaling : aan de Vlaamse regering wordt de opdracht gegeven om de datum van inwerkingtreding van het decreet te bepalen.

BEVOEGDHEID

1. In het advies 36.226/1 van 30 december 2003 heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, met betrekking tot een vorige versie van het ontwerp, het volgende opgemerkt over de vraag wie bevoegd is om de ontworpen regeling aan te nemen:

- «1. Het ontwerp werd voor advies aan de afdeling wetgeving voorgelegd door vier ministers: de Vlaamse minister van Werkgelegenheid, de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming, de Vlaamse minister van Cultuur en de Vlaamse minister van Economie. In de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt er herhaaldelijk op gewezen dat het decreet betrekking heeft op verschillende deeldomeinen, namelijk werkgelegenheid, onderwijs, economie en cultuur. De vier genoemde deeldomeinen stemmen overeen met een gedeelte van de bevoegdheden van de vier genoemde ministers van de Vlaamse regering ⁽²⁾.

-
- (2) De Vlaamse minister van Werkgelegenheid is onder meer bevoegd voor:
- 1° het tewerkstellingsbeleid, vermeld in artikel 6, § 1, IX van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
 - 2° de beroepsomscholing en -bijscholing, vermeld in artikel 4, 16°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, met uitzondering van de middenstandsopleiding en de landbouwscholing (artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 2003 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering).
- De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming is bevoegd voor:
- 1° het onderwijs, vermeld in artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet;
 - 2° de aanmoediging van de vorming van navorsers, de voorschoolse vorming in de peutertuinen, de post- en parascolaire vorming en de sociale promotie, vermeld in artikel 4, 2°, 11°, 12° en 15°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980;
 - 3° de coördinatie van het vormingsbeleid (artikel 5 van het besluit van 10 juni 2003).
- De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd, en Ambtenarenzaken is onder meer bevoegd voor de culturele aangelegenheden, vermeld in artikel 4, 8° (de permanente opvoeding en de culturele animatie), 13° (de artistieke vorming), en 14° (de intellectuele, morele en sociale vorming) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (artikel 7 van het besluit van 10 juni 2003).
- De Vlaamse minister van Economie is onder meer bevoegd voor de middenstandsopleiding (artikel 11 van het besluit van 10 juni 2003).

.../...

2. Het ontwerp regelt als zodanig geen van de aspecten van het tewerkstellingsbeleid bedoeld in artikel 6, § 1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waarvoor de gewesten bevoegd zijn.

Het ontwerp raakt evenmin aan de uitoefening van een gereguleerd beroep of het beschermen van een beroepstitel, waarvoor de federale overheid op grond van artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 exclusief bevoegd is ⁽³⁾.

Op deze punten stelt het ontwerp geen probleem.

3. Het ontwerp heeft raakvlakken zowel met onderwijs als met vorming in de brede zin van het woord, aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn ⁽⁴⁾.

Het verband tussen het ontwerp en de aangelegenheden onderwijs en vorming is echter te weinig concreet en rechtstreeks om de ontworpen regels als een onderwijs- of een vormingsaangelegenheid te kunnen kwalificeren. Meer bepaald volgt uit het ontwerp niet dat het verlenen van een titel van beroepsbekwaamheid wordt gekoppeld aan het volgen van onderwijs, een opleiding of een vorming.

Ook blijkt uit de bepalingen van het ontwerp niet welke de rechtsgevolgen zijn van het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid. Uit artikel 4, vierde lid, van het ontwerp volgt wel dat de titel van beroepsbekwaamheid door de Vlaamse Gemeenschap wordt erkend, maar niet wat de rechtsgevolgen van die erkenning zijn.

Een en ander maakt dat het ontwerp niet duidelijk kan worden gekoppeld aan één van de aan de gemeenschappen toegewezen aangelegenheden.

Het ontwerp zal derhalve grondig dienen te worden herwerkt teneinde het meer te doen aansluiten bij één of meerdere aan de gemeenschappen toegewezen bevoegdheden. Gelet op die vaststelling, onthoudt de Raad van State zich van een nader onderzoek».

⁽³⁾ Volgens die bepaling is alleen de federale overheid bevoegd voor de vestigingsvoorwaarden. Uit de rechtspraak van het Arbitragehof blijkt dat die aangelegenheid onder meer de bevoegdheid insluit om regels te stellen inzake de toegang tot bepaalde beroepen of het oprichten van handelsvestigingen, algemene regels of bekwaamheidseisen te stellen in verband met de uitoefening van sommige beroepen en beroepstitels te beschermen (zie onder meer Arbitragehof, arrest nr. 73/98, 17 juni 1998, B.8.2).

⁽⁴⁾ De gemeenschappen zijn op grond van artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet bevoegd voor het onderwijs. Wat de bevoegdheid voor de aangelegenheid 'vorming' betreft, zie artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, inzonderheid: de post- en parascolaire vorming (12°), de artistieke vorming (13°), de intellectuele, morele en sociale vorming (14°), de sociale promotie (15°) en de beroepsomscholing en -bijscholing (16°).

2. Naar aanleiding van die opmerkingen is het ontwerp van decreet aangepast. In de aan de afdeling wetgeving voorgelegde nota aan de Vlaamse regering, wordt in dit verband het volgende gesteld :

«In het advies 36.226/1 merkt de Raad van State vooreerst op dat bedoeld voorontwerp een gemeenschapsbevoegdheid is, zoals aangegeven in artikel 1 van het voorontwerp en geen federale noch een gewestbevoegdheid. Daarmee klaart de Raad in elk geval de bevoegdheid uit en onderschrijft ze de stelling die de Vlaamse regering innam niet enkel in het kader van dit voorontwerp van decreet, maar ook in het kader van een initiatief van de vorige federale minister van Werk met betrekking tot het valoriseren van verworven vaardigheden en competentie-ontwikkeling.

Anderzijds stelt de Raad dat weliswaar de juiste grond van de gemeenschapsbevoegdheid in deze moet worden uitgeklaard alsook de relatie met het onderwijs. Hierop kan worden gesteld dat de bevoegdheidsgrondslag gevestigd is op artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Dit artikel bevat de vormingsbevoegdheid. Vorming is krachtens deze bepaling een culturele aangelegenheid die tot de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort. Kwestieuze bevoegdheid heeft inzonderheid betrekking op:

- "12° De post- en parascolaire vorming;
- 13° De artistieke vorming;
- 14° De intellectuele, morele en sociale vorming;
- 15° De sociale promotie;
- 16° De beroepsomscholing en -bijscholing, met uitzondering van de regeling van de tegemoetkoming in de uitgaven inherent aan de selectie, de beroepsopleiding en de nieuwe installatie van het personeel door een werkgever in dienst genomen met het oog op de oprichting van een onderneming, de uitbreiding of de overschakeling van zijn onderneming;"

Zoals de Raad van State terecht opmerkt in voetnoot 3 van het advies 36.226/1 van 30 december 2003 zijn voor deze aangelegenheid vier verschillende ministers van de Vlaamse regering bevoegd krachtens de bepalingen van de besluiten van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering. Dit verklaart waarom dit ontwerp door deze vier ministers wordt ingediend.

De titel van beroepsbekwaamheid, het voorwerp van onderhavig besluit, strekt ertoe het competentieniveau, het beroepsbekwaamheidsniveau van de betrokkene vast te stellen en te attesteren zodat dit niveau zichtbaar is op de interne en externe arbeidsmarkt. Deze titel maakt het daardoor bijvoorbeeld mogelijk dat personen op het juiste niveau kunnen ingeschreven worden als werkzoekende en efficiënter naar de voor hen bedoelde vacatures kunnen toegeleid worden of

.../...

kunnen bijgeschoold worden in functie van het reeds verworven niveau. De titel laat ook toe dat werkgevers de beroepsbekwaamheid juister kunnen inschatten bij aanwervingen of bevorderingen. Aldus draagt de titel van beroepsbekwaamheid bij tot een transparante organisatie van de arbeidsmarkt. Ten slotte, maar daarom niet minder belangrijk, levert de titel een beloning op voor gedane leerinspanningen en stimuleert het individuen om verder te participeren aan allerlei vormen van vorming-, trainings- en opleidingsinitiatieven.

Volgens het Benelux Sociaalrechtelijk Woordenboek, waarvan de terminologie krachtens het decreet van 25 september 1975 van toepassing is op de Vlaamse Gemeenschap, dient onder "beroepsbekwaamheid" te worden verstaan de "bekwaamheid welke iemand bezit om een bepaald beroep uit te oefenen". Datzelfde Woordenboek bepaalt "bekwaamheid" als "het geheel van aanleg, kennis en ervaring wat iemand bezit om aan het maatschappelijk verkeer deel te nemen". De samenlezing van beide definities toont exact aan wat met een titel van beroepsbekwaamheid wordt bedoeld, nl. de bekwaamheid die men via het geheel van formeel en non-formeel leren (= het geheel van aanleg, kennis en ervaring) verworven heeft om een bepaald beroep uit te oefenen. Anderzijds stelt het Groot Woordenboek der Nederlandse Taal dat vorming en opleiding synoniemen zijn en derhalve dat het hier gaat om "de nodige kennis en vaardigheden krijgen".

Uit deze definities blijkt ondubbelzinnig dat de beroepsbekwaamheid door vorming wordt opgebouwd. Bijgevolg is het een vormingsaangelegenheid. Hierbij wordt geen afbreuk gedaan aan de inrichting van het onderwijssysteem, noch geraakt aan de bepalingen inzake de vaststelling van diploma's. Evenmin wordt geraakt aan de federale bevoegdheid inzake de uitoefening van een gereguleerd beroep of het beschermen van een beroepstitel zoals de Raad van State terecht stelt in punt 2 van voormeld advies van 30 december 2003.

Kortom, voorliggend ontwerp van decreet is gegrond op de vormingsbevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap⁽⁵⁾.

Deze omstandige motivering is in de artikelsgewijze bespreking toegelicht. Derhalve is de grondslag uitgeklaard en ook reeds ingegaan op de aflijning met de onderwijsaangelegenheden».

3. Uit deze toelichting blijkt dat het de bedoeling is de gehele aangelegenheid die geregeld wordt in het voorontwerp van decreet te kwalificeren als 'vorming' in de zin van artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en niet als 'onderwijs' in de zin van de artikelen 24 en 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet.

⁽⁵⁾ Zie ook J. ROELS, "Buitenlandse middelen, regelgeving en praktijken van (h)erkenning van competenties. Op zoek naar toepassingsmogelijkheden voor Vlaanderen. Deel II. Juridische aspecten", Universiteit Antwerpen, 2000.

Aldus toegelicht, lijkt er geen bevoegdheidsrechtelijk bezwaar te zijn tegen de ontworpen regeling. Dat het om de gemeenschapsaangelegenheid 'vorming' gaat, wordt niet ontkracht door het gegeven dat in het ontwerp op verschillende plaatsen wordt teruggegrepen naar specifieke onderwijsterminologie ⁽⁶⁾.

4. In het advies 36.226/1 van 30 december 2003 heeft de afdeling wetgeving geoordeeld dat uit de bepalingen van het toen om advies voorgelegde ontwerpdecreet niet duidelijk bleek welke de rechtsgevolgen zijn van het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid.

De mogelijke gevolgen van de titel van beroepsbekwaamheid wordt in de toelichting bij artikel 3 van het thans om advies voorliggende ontwerp toegelicht. Uit deze toelichting blijkt dat een titel van beroepsbekwaamheid op diverse terreinen gevolgen kan hebben: ten eerste, op gemeenschapsniveau, in verband met "het aftoetsen van de bekwaamheden van een individu aan de instapvereisten van een opleiding, vorming of training en het opstellen van verkorte studietrajecten"; ten tweede, op gewestniveau, bij "het inschatten van het deskundigheidsniveau van een individu bij zijn of haar inschrijving als werkzoekende en het aansluitend toeleiden naar passende vacatures of een passend opleidingsaanbod"; ten derde, voor de federale overheid, waarmee "in navolging van de werkgelegenheidsconferentie overleg gepleegd (zal) worden om aldus te bewerkstelligen dat bij de toegang tot beroepen rekening gehouden wordt met titels van beroepsbekwaamheid". En verder wordt gesteld : "Bijkomend zullen, zowel op privé- als op openbaar niveau, werkgevers, sectoren en sociale partners gestimuleerd worden tot het opnemen van titels van beroepsbekwaamheid in hun toegangsbepalingen, kwalificatiestructuren, arbeidsvoorwaarden- en loonstructuren. Om bovenstaande effecten maximaal te sorteren, zal waar nodig op de betreffende niveaus overleg gepleegd worden (teneinde bestaande regelgeving aan te passen)".

⁽⁶⁾ In dit verband kan verwezen worden naar het ontworpen artikel 2, 10°, 11°, en 12°, waar de begrippen "VLOR", "diploma" en "specifieke eindtermen" worden omschreven door verwijzingen naar respectievelijk het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs - II, het studiebewijs bedoeld in artikel X.32, 3°, van het decreet van 14 februari 2003 betreffende het onderwijs XIV, en de einddoelen bedoeld in hoofdstuk II, afdeling III van het decreet van 18 januari 2002 betreffende de eindtermen, de ontwikkelingsdoelen en de specifieke eindtermen in het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs.

Ook na de herwerking van het ontwerp blijft aldus de vraag naar de precieze rechtsgevolgen open, vermits terzake geen duidelijke bepalingen in de tekst van het ontwerp zijn opgenomen. Uit artikel 5, vierde lid, van het ontwerp volgt wel dat de titel van beroepsbekwaamheid door de Vlaamse Gemeenschap wordt erkend, maar niet wat de rechtsgevolgen van die erkenning zijn. Het lijkt niet uitgesloten dat een titel van beroepsbekwaamheid rechtsgevolgen zou kunnen hebben naar onderwijsinrichtingen toe, doordat uit dergelijke titel zou kunnen blijken dat de houder van de titel reeds bepaalde competenties heeft verworven, zodat hij bijvoorbeeld van bepaalde gedeelten van een onderwijsopleiding zou kunnen vrijgesteld worden. Het zou nuttig zijn de eventuele afdwingbaarheid van bepaalde gevolgen van het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid in het ontwerp nader te regelen. Daarbij zal ermee rekening dienen te worden gehouden dat aan de titel van beroepsbekwaamheid enkel gevolgen worden toegekend die kunnen worden ingepast in de bevoegdheid van de decreetgever.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

Luidens artikel 4, § 2, eerste lid, van het ontwerp bepaalt de Vlaamse regering wat onder «erkend studiebewijs» dient te worden verstaan. Deze bevoegdheid kan niet zonder meer aan de regering worden overgelaten.

Artikel 5

1. Artikel 5, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat ieder het recht heeft om zijn competenties door een bevoegde instantie te laten erkennen door middel van een titel van beroepsbekwaamheid, «overeenkomstig de voorwaarden door de Vlaamse regering bepaald». Uit de memorie van toelichting blijkt dat die voorwaarden betrekking «kunnen» hebben op «betalingsmodaliteiten».

De decreetgever dient een dermate ruime delegatie nader af te lijnen. In zoverre het vaststellen van de betalingsmodaliteiten ook het opleggen van retributies zou omvatten, dient er te worden aan herinnerd dat de decreetgever zelf de gevallen moet

.../...

preciseren waarin een retributie is verschuldigd en dat hij tevens de bijdrageplichtigen ervan dient aan te wijzen ⁽⁷⁾.

2. In artikel 5, tweede lid, van het ontwerp wordt eerst bepaald dat leerplichtige leerlingen uitgesloten zijn van de regeling, terwijl vervolgens wordt gesteld dat de Vlaamse regering de voorwaarden bepaalt waaronder de leerlingen die voldoen aan deeltijdse leerplicht er wel gebruik van kunnen maken. Aangezien ook leerlingen die voldoen aan deeltijdse leerplicht leerplichtig zijn, is de bepaling enigszins verwarrend gesteld. Die onduidelijkheid kan worden vermeden door de eerste zin bijvoorbeeld als volgt te stellen: «Leerplichtige leerlingen die niet voldoen aan de deeltijdse leerplicht, worden uitgesloten van deze regeling».

Artikel 6

1. Artikel 6, 3°, van het ontwerp bepaalt dat de SERV, op verzoek van de Vlaamse regering, voor de beroepen, bedoeld in 1°, de beroepsprofielen uitwerkt. Het vaststellen van die beroepsprofielen blijkt essentieel voor de uitgewerkte regeling.

Indien het de bedoeling is dat de Vlaamse regering zelf de beroepsprofielen bepaalt, na advies van de SERV (zoals in 1°, 2°, en 5°), moet dit duidelijker tot uiting worden gebracht, en zullen, teneinde geen te ruime delegatie te creëren, in het ontwerp daarvoor criteria moeten worden opgegeven.

2. Het ontworpen artikel 6, 4°, heeft betrekking op het bepalen van de standaarden. Er wordt wel in voorzien dat de SERV terzake advies dient te verlenen, doch er wordt niet vermeld wie uiteindelijk de standaarden bepaalt. Wellicht is het de bedoeling ook dit aan de Vlaamse regering over te laten. De tekst dient op dit punt duidelijker te worden geredigeerd.

⁽⁷⁾ Zie J. VELAERS, *De Grondwet en de Raad van State, afdeling Wetgeving*, Antwerpen, Maklu, 1999, 615, met verwijzingen.

Artikel 8

Het ontworpen artikel 8 bepaalt, onder meer, dat de invulling van de kwaliteitsvoorwaarden en de inhoud van de gedragscode, na advies van de SERV, worden vastgelegd door de regering.

Overeenkomstig de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), dienen de essentiële bestanddelen van een regeling door de decreetgever zelf vastgesteld te worden. De voormelde ontworpen bepalingen zijn strijdig met die beginselen, in zoverre ze de normerende bevoegdheid inzake de bedoelde aangelegenheden - die de kern zelf van de met het ontwerp beoogde regelgeving uitmaken - helemaal aan de Vlaamse regering delegeren. Om met de genoemde beginselen in overeenstemming te zijn, zou het ontwerp zelf minstens de essentiële bepalingen ter zake moeten bevatten, en zou aan de regering hoogstens de opdracht gegeven kunnen worden om die bepalingen verder uit te werken.

Artikel 9

1. Uit artikel 9, § 1, eerste lid, van het ontwerp blijkt dat een beroepscommissie de opdracht heeft te beslissen over de ingediende bezwaren.

In artikel 9, § 2, wordt gesteld dat de beroepscommissie uitspraak doet nadat "de partijen" werden gehoord. Het is niet duidelijk wie daarmee zijn bedoeld. De term 'partijen' lijkt te suggereren dat het om een geschil gaat tussen verschillende partijen waarover de beroepscommissie uitspraak moet doen. De gemachtigde verstrekte terzake echter volgende verduidelijking:

«De beroepscommissie doet een uitspraak nadat de betrokken partijen, met name de indiener (individueel of opleidingsinstantie) en de herkennings- en beoordelingsinstantie (in het geval van een evc-procedure die niet eindigde in een titel) of de erkenningsinstantie (in het geval van een opleiding die niet onmiddellijk erkend werd als een titel) gehoord worden. Het gaat hier niet om een geschil, maar om het verkennen van mogelijkheden: heeft een individu alsnog recht op een titel, dient een opleiding alsnog een erkenning te krijgen».

Eén en ander zou in het ontwerp duidelijker tot uiting moeten worden gebracht.

2. Het verdient aanbeveling in artikel 9, § 3, van het ontwerp vereisten - of toch minstens indicaties - op te nemen die de regering bij de aanstelling van de leden van de beroepscommissie in acht dient te nemen.

3. In het ontworpen artikel 9, § 6, wordt bepaald dat de Vlaamse regering de werking en procedure van de beroepscommissie regelt en de termijn bepaalt waarbinnen een beslissing moet worden genomen. Wanneer na deze termijn de beslissing van de beroepscommissie uitblijft, kan de Vlaamse regering een beslissing nemen.

Het is niet duidelijk om welke redenen de beroepscommissie - na het verstrijken van een door de Vlaamse regering te bepalen termijn - haar beslissingsbevoegdheid wordt ontnomen en de Vlaamse regering bevoegd wordt om zelf de beslissing te nemen. De gemachtigde verstrekte terzake volgende verduidelijking:

«Inbouwen van een termijn is noodzakelijk/wenselijk vanuit het oogpunt van een individu die niet nodeloos lang moet wachten op het alsnog verkrijgen van een titel van beroepsbekwaamheid (en het civiel effect dat daaraan verbonden is: namelijk verkort opleidingstraject en vergrote kansen op de arbeidsmarkt)».

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. AERTGEERTS, eerste
auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME